

Pelsfirma plejede politikerne og fik dem til at gå catwalk i pels: »Det ville også i dag være usædvanlig opførsel«

Et bredt udvalg af Folketingets politikere deltog og iførte sig pels, når København Fur inviterede til årlige modeshows. Det var fest, farver og et flertal, der altid støttede dansk pelsavl. I fire kapitler fortæller Berlingske historien om det verdensførende auktionshus i Glostrup, som snart er fortid.

Under folkemødet på Bornholm i 2016 inviterede København Fur de besøgende på pelsmodeshow i Landbrug & Fødevarers telt, hvor blandt andre Karen Hækkerup, administrerende direktør i Landbrug & Fødevarer, og otte folketingsmedlemmer skulle på catwalken for at vise pels frem. Video: København Fur.

Lørdag d. 12. august 2023, kl. 07.00

[Del denne artikel](#)

JULIE SCHNEIDER

Journalist

SØREN BIDSTRUP
Fotojournalist

Lyt til artiklen
21 min

I kulissen stod Socialdemokratiets Bjarne Laustsen klar i camouflagedfarvet regnslag fra Hjemmeværnet på Folkemødet i 2016.

Om lidt skulle han gå catwalk til Joe Cockers sang »*You can leave your hat on*«, smide regnslaget og afsløre en mørkegrøn pelsjakke i bikerstil fra pelsfirmaet København Fur. Efter ham fulgte en stribe andre politikere fra Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance i pelshalskæder og frakker og med tasker i mink.

Det er velkendt, at pelsauktionshuset København Fur gennem tiden har haft særdeles gode relationer til Christiansborg. Den røde løber har sladret og fået [medier](#) til at stille spørgsmålet:

Kan man købe sig til demokratisk indflydelse, hvis tegnebogen er tyk nok?

Et væld af politikere fra venstre til højre valfartede i årevis til København Furs modeshows, stillede velvilligt op til billeder, holdt taler på auktionshusets generalforsamlinger og tog med på betalte rejser til Kina.

Som tilskuer til catwalken på Folkemødet sagde EU-kommissær Margrethe Vestager, at »det man kan opleve her er en kombination af nogle fantastiske

produkter og design, som er moderne og tænker fremad, og som samtidig er super klædeligt«.

»Usædvanligt«, »festligt«, »provokerende« og »fantastisk« er bare nogle af de ord, der blev brugt om politikernes deltagelse i København Furs mange begivenheder.

Socialdemokratiets Bjarne Laustsen smider regnslaget fra Hjemmeværnet og afslører en grøn pelsfrakke, da han går catwalk på Folkemødet i 2016.

Foto: Asger Ladefoged.

»Hvornår har vi nogensinde set danske politikere reklamere for andre virksomheder på den måde? For mig står den episode stadig tilbage som noget helt vildt,« siger direktør i Dyrenes Beskyttelse Britta Riis i dag om den politiske catwalk:

»Vi stod i en frustrerende situation, hvor det var umuligt at få minkproduktion stoppet i Danmark. Politikerne gik jo catwalk for dem. Vi var bare iagttagere,« siger hun.

Dansk minkavl har fremkaldt stærke følelser, når den har gået balancegang i et krydsfelt mellem økonomiske interesser, etiske overvejelser og kulturelle værdier.

Økonomien har ofte været fremhævet af landets politikere, som da Lars Løkke Rasmussen, den daværende formand for Venstre, skrev på Facebook i 2014, at København Fur tiltrak 20 procent af de kinesiske overnatninger i København.

Mens nogle har set København Fur som en værdifuld del af dansk erhvervsliv, har andre set rovdyr i bur.

Mens nogle har talt antallet af arbejdspladser og milliarder, har andre talt antallet af døde mink.

Og mens EU-lande på stribe har nedlagt forbud mod pelsdyravl, fastholder Folketinget fortsat, at det skal være fuldt ud lovligt at avle mink for at høste dyrenes pels i Danmark.

Alligevel er den danske pelsindustri i gang med at lægge de sidste rester af erhvervet i graven.

Avlerne aflivede samtlige 15 millioner mink på landets farme på kort tid under coronapandemien, i november 2020. Med det samme erklærede København Fur, at industriens fremtid var forsvundet.

Kopenhagen Fur afvikler forretningen, og lagerhallen med 18 millioner minksind skal tømmes.

Foto: Soren Bidstrup.

Hvis alt går efter planen, afleverer pelsauktionshuset i Glostrup nøglerne til hovedsædet om et års tid, når auktionshuset formelt er blevet solgt til den danske stat.

Berlingske har fulgt Kopenhagen Furs nedlukning siden oktober sidste år, mens det har tømt ud af lageret med de sidste 18 millioner minksind og forhandlet med staten om erstatning.

På overfladen har det glimtet af glamour, når verdens største modehuse syede minksind fra Danmark om til pelskåber. Men under overfladen gemmer sig samtidig historier om den [russiske mafia](#), [billeder af bidsår i bedste sendetid](#) og konflikter med dyreværnsforkæmpere.

Dette er det tredje af fire kapitler om Kopenhagen Furs tæt på 100 år lange historie. En historie om pelsens storhed og fald. Om dem, der hadede og elskede pels. Og om dem, der nu skal [begrave et milliardforetagende](#).

Danmarks indflydelsesrige minkmand

Kopenhagen Fur er en fortælling om, hvordan danske minkskind blev de mest eksklusive på den globale scene.

Samtidig er det en fortælling om et udkældt erhverv, som konstant har haft dyreværnsforkæmpere på nakken, og som har kæmpet mod en latent trussel om politisk regulering fra Bruxelles og Christiansborg.

Et reelt forbud mod minkavl i Danmark har dog aldrig fundet politisk fodfæste. Enhedslisten var i lang tid det eneste parti, som ønskede at stoppe produktionen. Senere skiftede SF holdning.

Det altovervejende politiske argument for at beholde minkavl har været, at det i en årrække skaffede store eksportindtægter til Danmark. I årene mellem 2009 og 2016 omsatte Kopenhagen Fur for over seks milliarder hvert år på auktionerne.

Kopenhagen Fur var fest og farver, men det var også genstand for heftig kritik fra dyreværnsforkæmpere.

Foto: Soren Bidstrup.

Den guldrandede periode var samme periode, hvor konflikterne var allerstørst.

Men Kopenhagen Fur lykkedes med at holde den politiske modvilje på afstand.

Flere aktører og eksperter peger på, at en del af årsagen formentlig var, at pelsfirmaet har været mere end almindeligt dygtigt til at påvirke magthaverne.

»I Danmark må man sige, at minkbranchen har været politisk og nogenlunde socialt accepteret, mens der i mange andre lande har været stor modstand. Det vil undre mig, hvis det kunne have ladet sig gøre uden en effektiv lobbyindsats,« siger Wiebke Marie Junk, forsker i lobbyisme ved Københavns Universitet.

Kopenhagen Fur har spillet med sine økonomiske muskler og plejet de politiske venner netop for »at få lov til at være her«, siger den østjyske minkavler Tage Pedersen.

Tage Pedersen har været en af minkbranchens mest indflydelsesrige personer, som bestyrelsesmedlem i andelsforeningen bag Kopenhagen Fur siden 1993 – de seneste 12 år som formand.

Minkavler og bestyrelsesformand i Dansk Pelsdyravlerforening, Tage Pedersen, ved sine tomme stalde i Hedensted.

Foto: Brian Karmark/Ritzau Scanpix.

»I relationen til politikerne har jeg altid sagt, at vi ikke ville være her på tålt ophold. Vi ville accepteres som et endegyldigt og lovligt erhverv,« siger Tage Pedersen:

»Når man siger lobbyisme, kan det lyde så odiøst. I bund og grund har det været én lang oplysningskampagne til beslutningstagerne,« tilføjer han.

Tage Pedersens familie har avlet mink gennem 70 år – lige siden hans far cyklede til Vejle havn for at købe sine første fem mink i 50erne. Familien var Danmarks største avlere med en årlig produktion på 400.000 minkskind i Hedensted før coronapandemien.

De ejede også en fodercentral med 100 ansatte, som leverede fiskefoder til 22 procent af de danske mink.

Med andre ord: Politisk regulering ville have stor betydning for Tage Pedersens og familiens minkimperium. Alt fra ændringer af minkenes bure til et regulært forbud.

Minkformanden har derfor ofte personligt befundet sig i centrum, når der har været sat kritisk spot på avlernes behandling af dyrene.

Dyreværnsforkæmpere og København Fur bekrigede hinanden i en lang årrække.
Foto: Asger Ladefoged.

I 2011 blev han og resten af København Furs bestyrelse politianmeldt af Dyrenes Beskyttelse for grove overtrædelser af dyreværnsloven.

I halvandet år hang en sigtelse over hovedet på Pedersen, før sagen blev lagt ned.

Men Tage Pedersen svarer på fåmælt østjysk facon, når man spørger, hvorvidt dansk minkavl har været kontroversielt:

»Nej«.

Når man spørger, om en sådan politianmeldelse fik ham til at ændre på forhold på farmene, er svaret:

»Nej«.

Der ligger dog mere bag svarene. For det har netop været det kontroversielle ry, København Fur har kæmpet for at ændre på gennem lobbyarbejde.

»Jeg har været irriteret over det. Vi har forsøgt efter bedste evne at komme væk fra det ry. I forhold til politikerne vil jeg sige, at det i høj grad lykkedes,« siger han.

Adgang til »Pelsens« pengepung

København Fur er et andelsselskab, der er ejet af minkavlerne selv i Dansk Pelsdyravlerforening. Det har ikke kun været et auktionshus, der skulle tjene penge. Det har også været en brancheorganisation, som har varetaget avlernes politiske interesser.

På Christiansborg gik det så godt, at politikerne havde taget København Furs interne kaldenavn »Pelsen« til sig.

Dansk Folkepartis tidligere formand Pia Kjærsgaard til modeshow i 2015 iført sæl.
Foto: Thisted James Alexander/Her OgNu/Ritzau Scanpix.

I bogen »Skjulte penge« fra 2016 blev der sat fokus på politikernes adgang til København Furs pengepung. Bogen udfoldede, hvordan pelsfirmaet systematisk gav donationer til partier og folketingspolitikere – både i EU og i Folketinget:

Til Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialdemokratiet.

Donationerne var som regel på 20.000 kroner, som er grænsen for, hvornår politikere ikke behøver at oplyse offentligheden om støtten.

Hos Radikale Venstre havde Marianne Jelved som kulturminister modtaget 20.000 kroner og omtalt København Fur i rosende vendinger på pelsfirmaets hjemmeside efter deltagelsen i et modeshow i Kina.

Socialdemokratiets forbrugerordfører Karin Gaardsted var med på en betalt promoveringstur i Kina i 2013, hvor hun efterfølgende sagde om København Fur, at det var »den mest professionelle organisation, jeg har mødt i mit arbejde som folketingspolitiker«.

Daværende miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V) udtalte i bogen, at hun anså København Fur som en af de stærkeste lobbyorganisationer i Danmark:

»Det er en af de organisationer, som jeg virkelig vil fremhæve som værende dygtige til at gøre opmærksom på sig selv,« sagde hun.

Venstres Eva Kjer Hansen gik catwalk i pels på Folkemødet i 2016 under Landbrug & Fødevarers telt, hvor København Fur holdt politisk modeshow.

Foto: Asger Ladefoged.

Fra Dansk Folkeparti modtog Anders Vistisen en donation på 20.000 kroner fra København Fur op til Europa-Parlamentsvalget i 2014. Det har han selv [tidligere bekræftet](#).

Han besøgte en minkfarm, hvorefter København Fur skrev en positiv historie på sin hjemmeside med overskriften:

»DF-kandidat til EU-Parlamentet efter farmbesøg: Der er styr på tingene«.

Anders Vistisen har ikke et indtryk af, at København Fur har ageret anderledes end alle mulige andre interesseorganisationer som Dansk Erhverv, Dansk Industri og fagforeninger, som på samme måde har åbenlyse politiske interesser.

»Måske har det larmet mere rundt om København Fur, fordi mink har været et omdiskuteret politisk emne, og der har været en stor modbevægelse, som har haft en aktiv lobbyindsats imod København Fur. Det har nok skabt mere eksponering,« siger han.

SF-formand var »en ven«

Historisk set har dansk landbrug haft en større tilknytning til de borgerlige partier. Men det er forkert, hvis man tror, at dansk minkavl alene har allieret sig med de blå politikere – og især med Venstre, siger minkformanden Tage Pedersen. Socialdemokratiet fik lige så meget.

»Det forholder sig ikke sådan, at Venstre har fået mere end alle mulige andre. Vi støttede eller holdt tæt kontakt til alle partier bortset fra Alternativet,« siger han.

Eva Kjer Hansen (V) deltog som miljø- og fødevarerminister i København Furs modeshow i februar 2016, hvor hun blev fotograferet sammen med København Furs bestyrelsesformand, Tage Pedersen, og daværende administrerende direktør Torben Nielsen.

Foto: Mathias Løvgreen Bojesen/Ritzau Scanpix.

København Fur vil ikke oplyse det samlede omfang af sine økonomiske donationer til politikerne. Det må være op til politikerne at offentliggøre beløbene, hvis de har lyst, lyder det. Men Tage Pedersen siger, at »der faktisk ikke var tale om voldsomt store beløb til politikerne«.

Ifølge Pedersen blev de fleste ressourcer brugt på at invitere beslutningstagerne til arrangementer, ligesom København Fur havde en-to fuldtidsansatte, hvis eneste job var at have daglig kontakt til politikerne.

»Vi rakte ud til alle politiske partier. Det har været et bevidst valg, fordi regeringsmagten i Danmark skifter relativt ofte. Derfor er det dumt at stille sig på én ø,« siger han.

Pelsfirmaet opfattede nuværende SF-formand Pia Olsen Dyhr som »en ven af København Fur«, på trods af uenigheder. Det siger den tidligere administrerende direktør gennem 24 år, Torben Nielsen:

SFs Pia Olsen Dyhr mødte op til et af København Furs modeshows i Industriens Hus, her 2. februar 2016.

Foto: Mathias Løvgreen Bojesen/Ritzau Scanpix.

»Jeg er helt sikker på, at hvis du spørger Pia Olsen Dyhr, vil hun sige, at vi var meget professionelle i vores måde at gøre tingene på,« siger den tidligere pelsboss.

SF-formanden har afvist at kommentere, men ifølge Torben Nielsen var Pia Olsen Dyhr »eventyrligt god«, da hun påtog sig rollen som en slags vært på speed dating-møder mellem København Furs kunder og den danske modeindustri for at fostre nye samarbejder.

»Der var virkelig ingen, som ikke blev begejstret, når de besøgte vores auktioner og kunne mærke hele verden lige dér i Glostrup på en villavej. Det var noget andet end at besøge et Danish Crown-slagteri og se en gris få en kniv i struben. Det var fest og farver, modeshow og glamour,« siger Torben Nielsen.

EU-Kommissær Margrethe Vestager med et lille pelshjerte ved tasken til åbning af modeugen i København på Rådhuset i 2014.

Foto: Olufson Jonas/Ritzau Scanpix OLU.

Det var dog ikke alle, som tog del i festen.

Per Clausen, medlem af Folketinget for Enhedslisten mellem 2005 og 2015, havde en så rodfæstet modstand mod minkproduktion, at det stod rimelig klart, at der ikke ville komme noget ud af, at Kopenhagen Fur viftede med tegnebogen foran næsen på ham:

»Kopenhagen Fur var jo aktive på alle planer. Mindst én gang om året inviterede de til et kæmpestort modeshow, hvor politikerne fik god mad og drikke og kunne se på modeller i pels,« siger Per Clausen, som dengang var ordfører for dyrevelfærd.

Per Clausen mener, at det var »smart tænkt«, at pelsfirmaet forsøgte at »rette politikernes fokus hen på glamour frem for på produktionsforholdene«.

Kopenhagen Fur har haft svært ved at sælge historien om dansk minkavl - fra farmen i Nordjylland til catwalken i New York.

Foto: Asger Ladefoged, Celina Dahl.

»Det undrede mig tit, at et så bredt politisk spektrum fandt det interessant at deltage i de modeshows. Det var usædvanligt bredt. Bagefter kan man så tænke over, hvor bredt et politisk spektrum, der også var overbevist om, at minkproduktion havde afgørende betydning for velfærd og udvikling i Danmark,« siger han.

Clausen deltog selv i nogle besøg på minkfarme, som han omtaler som »på den absolut lidt underholdende side«. Han syntes, at forholdene så fine ud, men at det aldrig ændrede på hans opfattelse af, at minkene var uegnede til at være låst inde i bur.

Bacon eller pels om halsen

Feststemningen smittede heller ikke ligefrem af på dyreværnsforkæmperne.

Thorbjørn Schiønning, kampagneleder i dyreværnsorganisationen Anima, mener, at København Fur havde så »dybe lommer på et tidspunkt, at det lykkedes dem at overbevise de danske politikere«.

»Lige præcis i Danmark har det politiske system i højere grad holdt hånd over pelsbranchen, end det har i andre lande. Vores fokus skiftede fra at gå mindre direkte efter København Fur, da det gik op for os, at de havde enormt stærke lobbyegenskaber, og i stedet angribe emnet fra andre vinkler for at opnå det samme,« siger han og peger på, at Anima i stedet lagde en øget indsats i udlandet og hos modehusene.

HER ER VORES SVAGHED

Det er aldrig rart at se en svaghed udsat. Men vi kan og vil ikke lade sig, at det sker med dyr på en gård. Når dyrene kommer til skade, vil de altid blive behandlet. På danske mink gårde dræper det sig selv under 1%. Det er ikke rart for minkene. Det er ikke rart for producenterne. Og det er heller ikke rart for os adere.

Ikke mindst fordi vi faktisk holder af de dyr, vi arbejder med hver dag. Men også fordi priserne på skind er afhængig af kvaliteten og dermed af, hvordan minkene har haft det. De skind, danske minkavlere producerer, sælges som de dyreste på verdensmarkedet. Mere end 20% af dem ender de udenlandske.

Og her kommer, at Danmark er verdens største producent af minkskind. Så kommer spørgsmålet: (og hvad så med miljøet, forskning og dyrenes velfærd).

Men tilbage til spørgsmålet, om vi har gjort til dem svaghed i det danske land?

DANSKE MINKAVLERE
Verdens bedste. Men ikke perfekte.

DERES HER ER VORES SVAGHED

Det er aldrig rart at se en svaghed udsat. Men vi kan og vil ikke lade sig, at det sker med dyr på en gård. Når dyrene kommer til skade, vil de altid blive behandlet. På danske mink gårde dræper det sig selv under 1%. Det er ikke rart for minkene. Det er ikke rart for producenterne. Og det er heller ikke rart for os adere.

Ikke mindst fordi vi faktisk holder af de dyr, vi arbejder med hver dag. Men også fordi priserne på skind er afhængig af kvaliteten og dermed af, hvordan minkene har haft det. De skind, danske minkavlere producerer, sælges som de dyreste på verdensmarkedet. Mere end 20% af dem ender de udenlandske.

Og her kommer, at Danmark er verdens største producent af minkskind. Så kommer spørgsmålet: (og hvad så med miljøet, forskning og dyrenes velfærd).

Men tilbage til spørgsmålet, om vi har gjort til dem svaghed i det danske land?

Rettefærdigt 50% af de danske minkavlere fik i 2010 kritik, påbud eller blev påtænkt at lukke deres gårde.

Danske minkavlere ønsker at rette op på deres svaghed?

DANSKE MINKAVLERE
Verdens bedste. Men ~~ikke~~ perfekte.
Langt fra

Dette materiale er udgivet af Dyrenes Beskyttelse www.dyrenesbeskyttelse.dk

Kopenhagen Fur indrykkede en annonce i landets dagblade i 2012, hvor de tog minkenes bidskader på sig og forsøgte at forklare forholdene på farmene. Kort efter indrykkede Dyrenes Beskyttelse samme annonce, men med røde rettelser, hvor organisationen fremhævede kritiske punkter ved erhvervets behandling af dyrene.
Foto: Maria Thykjær Jespersen.

I 2011 gik bølgerne højt mellem Kopenhagen Fur og dyreværnsforkæmperne. I en dokumentar fra DR rullede der voldsomme billeder af mink med store bidskader hen over skærmen.

Ét billede satte sig særligt fast i hukommelsen:

En mink var så lemlæstet af et åbent sår på den ene halvdel af kroppen, at den slæbte et lammet bagparti efter sig i buret.

Debatten om minkenes dyrevelfærd blussede op igen. Blot få år forinden – i 2009 – havde Operation X på TV 2 sat fokus på netop samme problem i en stærkt omdiskuteret dokumentar. Konflikterne om Operation X-dokumentaren er beskrevet i [kapitel to](#).

Anima bidrog i begge dokumentarer med videomateriale, som var optaget uden tilladelse på de danske minkfarme.

Denne gang blev Danmarks største dyreværnsorganisation, Dyrenes Beskyttelse, så oprørt over skaderne, at organisationen politianmeldte samtlige bestyrelsesmedlemmer i København Fur for grove overtrædelser af dyreværnsloven.

Aktivister lukkede tusindvis af mink ud af burene på flere farme i protest over dyrenes forhold.

På Christiansborg udløste det et samråd i landbrug- og fødevareudvalget i 2011, hvor minkenes forhold skulle diskuteres med ministeren.

Også her bidrog København Fur med et opsigtsvækkende påfund.

Fra regeringspartiet Venstre mødte blandt andre Torsten Schack Pedersen op iført en sort minkstola, som han havde lånt af pelsauktionshuset, over jakkesættet.

»En symbolsk demonstration,« kaldte han det i [Jyllands-Posten](#), fordi han var vred over, at aktivister havde lukket mink ud i naturen.

Havde han gjort det samme for andre virksomheder, ville avisen vide:

»Jeg ved ikke, om jeg f.eks. ville have båret en halskæde af bacon, hvis samrådet handlede om Danish Crown og deres slagterier. For mig var det en opbakning til en hel branche af danske minkavlere, som jeg er stolt over,« sagde han.

Direktør i Dyrenes Beskyttelse Britta Riis mener, at det er et eksempel på, hvor gode lobbyegenskaber Kopenhagen Fur havde.

»Jeg var dybt provokeret dengang. Det ville – også i dag – være usædvanlig opførsel at vise så åbenlys støtte til et helt erhverv, når de skulle diskutere et reelt og alvorligt problem,« siger hun:

»Vi mener ikke, at du kan have god dyrevelfærd med et rovdyr som mink. De er ikke tamme dyr, så man kan ikke lade dem slentre rundt som en frilandsgris. De slås og stikker af, så de bliver jo nødt til at være i et bur,« tilføjer Britta Riis.

Når den tidligere direktør Torben Nielsen ser tilbage på konflikterne, forstår han udmærket det store fokus på minkens velfærd.

Torben Nielsen var administrerende direktør i København Fur i 24 år. Han mener, at det er en opgave i ethvert civiliseret samfund at sikre sig, at dyr har det godt.

Foto: Søren Bidstrup.

»Det klæder en kulturnation, at man er opmærksom på, hvordan man behandler andre levende væsner. Jeg synes, vi gjorde vores bedste. Det passer ikke, hvis man skyder os i skoene, at vi var ligeglade. Jeg har altid haft god samvittighed omkring minkene, og at de havde det godt,« siger han.

For Dyrenes Beskyttelse har det aldrig været vigtigt, hvad slutproduktet var – om dyret for eksempel skulle bruges til pels eller mad var ligegyldigt. Det var vigtigt, at dyrene havde det godt.

»Vi ser det sådan her: Ønsker vi at være et land, der er kendt for at have en forældet industri, som kun eksporterer til kinesere og russere? Det skal man sætte i forhold til, hvor meget det fylder i økonomien, og hvor mange dyr, der skal leve i bur. I det lys synes jeg ikke, at de økonomiske argumenter har været stærke nok,« siger Britta Riis.

Pølser, øl og god stemning

I Folketinget slog man i årevis på de økonomiske argumenter.

Da politikerne gik i pels for København Fur på Folkemødet i 2016, var det, som om mediestormen årene forinden om minkenes bidsår var glemt.

Radikale Venstres tidligere formand Sofie Carsten Nielsen på den røde løber i 2015, hvor hun er fotograferet sammen med København Furs bestyrelsesformand, Tage Pedersen.

Foto: Thisted James Alexander/Her Og Nu/Ritzau Scanpix.

Blandt tilskuerne var Danmarks daværende landbrug- og fødevareminister, Esben Lunde Larsen (V), der erklærede sig for »stor tilhænger af København Furs måde at arbejde på med design og teknologisk udvikling og måder at producere på«.

Socialdemokratiets Bjarne Laustsen, der gik catwalk i pels og regntøj på Folkemødet, kan sagtens huske modeopvisningen.

»Det var simpelthen en fantastisk aften med pølser, øl og god stemning. Der har været mange gode stunder med København Fur. Det står jeg fuldstændig ved,« siger Laustsen, som var fødevare- og dyrevelfærdsordfører mellem 2007 og 2011.

Han har tidligere afvist, at han har modtaget økonomisk støtte i sit politiske arbejde fra København Fur, men Bjarne Laustsen har mange gange deltaget i pelsfirmaets begivenheder, som da han holdt tale ved en af København Furs generalforsamlinger.

»For mig drejede det sig om at forbedre forholdene for minkene, så de hele tiden blev bedre og mere tålelige. Jeg synes, det var en mere nuanceret tilgang fremfor at ødelægge et helt erhverv,« siger han.

Bjarne Laustsen mener ikke, at der er noget paradoksalt i at udvise støtte til et erhverv ved at gå i pels på en catwalk, samtidig med, at man kritiserer selvsamme erhverv.

Landbrug & Fødevarers telt var helt proppet af mennesker, da politiske pelsmodeller gik catwalk for København Fur på Folkemødet i 2016.

Foto: Mathias Løvgreen Bojesen/Ritzau Scanpix.

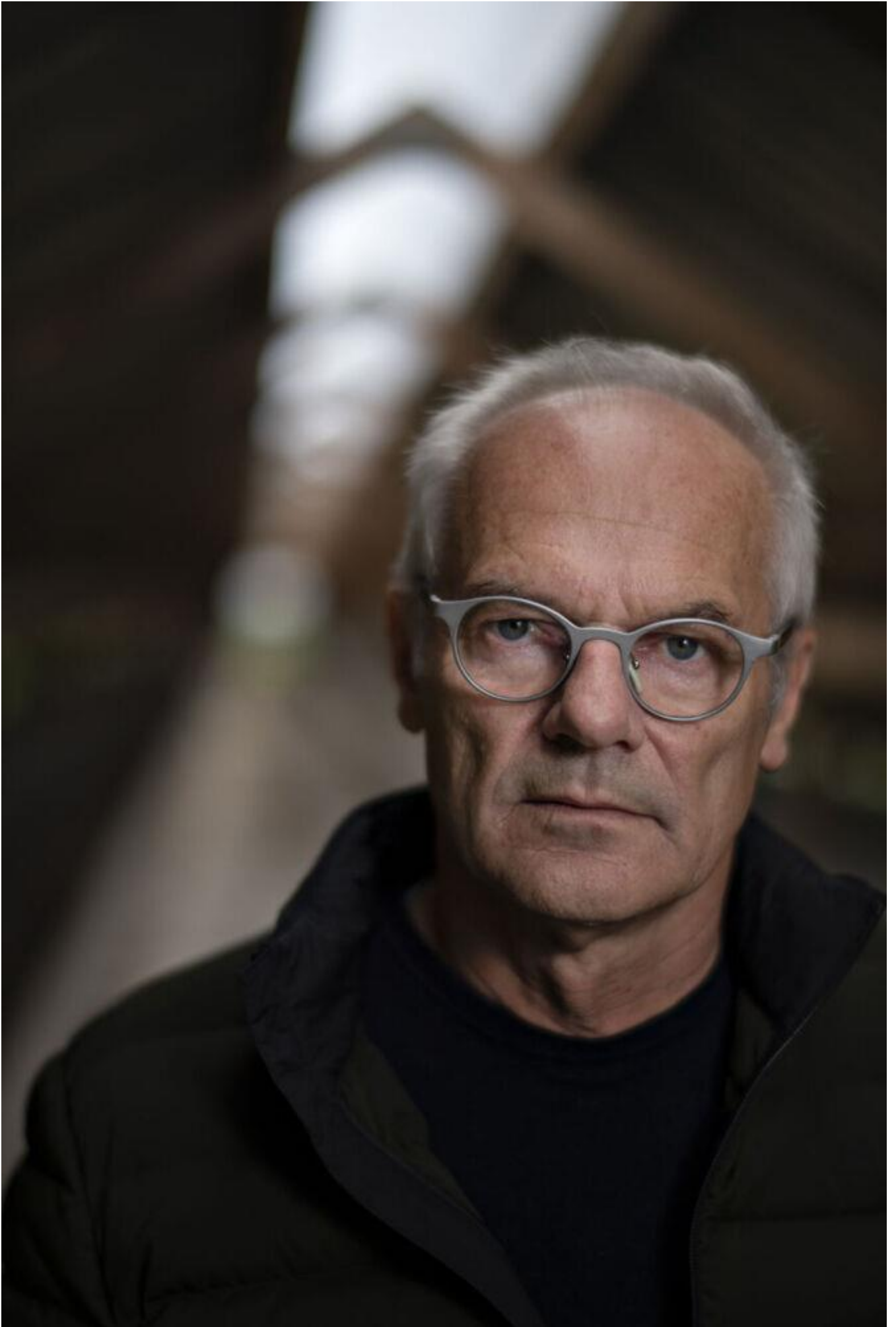
»Politikere deltager i mange begivenheder, som går ud over det politiske arbejde, for eksempel på Folkemødet. Jeg er ikke sky over for den slags ting, så da de spurgte, om jeg ville gå catwalk – det ville altid blive et ja. Det viser bare, at man kan være dialog søgende,« siger Bjarne Laustsen:

»København Fur kunne da donere alle de penge, de ville, og invitere til shows, og jeg vil stadig fastholde, at opgaven gik ud på at være med til hele tiden at forbedre dyrenes forhold,« siger socialdemokraten.

Minkene forsvandt

Tage Pedersen mener, at København Fur over tid lykkedes med at overbevise politikerne om, at minkavl ikke var et kontroversielt erhverv.

Da Pedersen tiltrådte som bestyrelsesformand midt i konflikterne i 2011, skiftede
Kopenhagen Fur kurs.

Minkavlernes formand Tage Pedersens familie blev Danmarks største minkavlere, og han har gennem årene haft tæt kontakt til de danske politikere.

Foto: Brian Karmark/Ritzau Scanpix.

»Mantraet blev åbenhed. Alle politikere og naboer kunne se farmene, når de ville. I brede kredse er min opfattelse, at mange har haft tiltro til, at vi ikke forsøgte at skjule os bag hegnet,« siger han.

I auktionshusets mest guldrandede og konfliktfyldte periode toppede omsætningen med 13 milliarder kroner i 2013. Det skaffede Danmark store eksportindtægter, idet 98 procent af pelsskindene blev købt af udlandet.

Det år skabte minkavlerne i gennemsnit et overskud på lidt over **tre millioner kroner**. Men succesen vendte.

Over de tre efterfølgende regnskabsperioder blev auktionsomsætningen mere end halveret. I 2019 – før coronapandemien lukkede verdenshandlen ned – var minkavlernes overskud blevet til underskud. Den gennemsnitlige bundlinje lød på minus 700.000 kroner.

I dag er de tidligere 1.100 minkfarme fortid, og de fleste af dem venter på at få udbetalt erstatning, efter at de med et pennestrøg mistede forretningsgrundlaget 4. november 2020.

Kineserne valfarter stadig til Kopenhagen Furs hovedsæde i Glostrup for at købe skind. Kan det virkelig passe, at det hele lukker?

Foto: Søren Bidstrup.

Både det økonomiske argument og minkene forsvandt.

Alligevel er der fortsat politisk opbakning til, at minkavl skal være lovligt i Danmark. I maj tidligere i år stemte Folketinget nemlig om et [**permanent forbud mod minkavl**](#).

23 medlemmer fra SF, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet stemte for, mens 84 medlemmer fra Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne, Danmarksdemokraterne, Liberal Alliance, De Konservative og DF stemte imod.

Så hvorfor kommer Kopenhagen Fur ikke tilbage? For kan det virkelig være rigtigt, at det er slut? Det spørger de kinesiske storkunder om i [kapitel fire](#), hvor de køber ind på en af de sidste pelsauktioner i Glostrup.